

nen, have staaet sig ret vel; men for det Første gjælder det kun de occuperede Kjøbstæder, og han siger selv, at det gjælder kun om flere Røringer i disse; medens den fordobbede Krigsskat skulde lægges paa alle Kjøbstæder og ikke alene paa de occuperede.

Den ærede Ordfører har bedet os om at opgive Facta, at holde os til Tal, naar vi talte om Kjøbstædernes Forfatning. Det er nu vistnok meget vanskeligt for Folk, som ikke ere inde i saadanne Tal at indlade sig i en Talskamp med Mand, som ere dygtige i Talspørgsmaal; men det bliver dobbelt vanskeligt, naar man fra en Sags ene Behandling til den anden ikke hører de samme Tal nævne af den samme Mand. Jeg maa ogsaa paastraae, hvad den ærede Rigsdagsmand for Ddenes Amts 7de District (C. H. Hansen) alt har anført, at de Beregninger, den ærede Ordfører fremførte forrige Gang, stemme ikke med dem, han har opgivet nu. Han har, for ikke at nævne videre — han har dengang ikke omtalt, at Kjøbstæderne ogsaa skulde erlægge Krigsskat af deres Harkorn; det har han aldeles overseet. (David: „Men gjør det nogen Forskiel i Resultatet?“ En Stemme: „Ja.“) Naar man vil lægge Mærke til, at Regjeringen, som dog maa forudsættes at kende Landets Kjøbstæders Forfatning, at den i 1848 har erklæret, at Næringskrigsskatten ikke kunde lægges høiere paa Kjøbstæderne paa Grund af de Tryk, hvorunder Næringsveien led, og Ingen vil kunne paastraae, at Kjøbstædernes Nærings siden 1848 har tiltaget, og naar vi dertil vil sammenholde hvad det ærede Udvalg selv har anført med Hensyn til Bygnings-Krigsskatten, saa forekommer det mig rigtignok mærkeligt, at man endnu skal behøve yderligere at bevise Kjøbstædernes Forfatning. Det ærede Udvalg har nemlig sagt, at en Forhøielse af Bygnings-Krigsskatten, som, efter hvad den ærede Ordfører opgav forrige Gang, vilde udgjøre 43,000 Rbd., den vilde Kjøbstæderne ikke uden føleligt Tryk kunne paalægges, men det samme ærede Udvalg, som meente, at 43,000 Rbd. ikke uden føleligt Tryk kunde lægges paa Kjøbstæderne i Bygnings-Krigsskat, finder, at 50,000 Rbd. uden Betænkning kunde lægges paa Nærings. Jeg kan ikke forstaae,

hvorledes det ærede Udvalg saaledes kan domme forskjelligt om Kjøbstædernes Tilstand, naar der tales om Bygnings-Krigsskat, og naar der tales om Nærings-Krigsskat — det kan jeg aldeles ikke forstaae. Jeg kunde næsten forudsee, Ordføreren vilde rette den Opfordring til os, han har rettet, og jeg har derfor forsøgt, efter de af ham opgivne Tal, at danne mig en Beregning; men da jeg nu seer, at den maaskee ikke er rigtig, paa Grund af at Forudsætningen ikke er rigtig, saa skal jeg blot nævne, hvilket Facit jeg har faaet ud. Det viser sig derefter, at naar Kjøbstæderne, efter hvad de nu ere ansatte til, skulde betale, hvad der her i den hele samlede Krigsskat er dem paalagt, saa vilde de komme til at svare, efter deres Folkemængde, 43,000 Rbd. mere end Landet. Men jeg maa dertil sige, at jeg ikke anseer det for rigtigt, saaledes ene at basere sin Beregning efter Kjøbstædernes og Landets Befolkning. Foruden hvad der tidligere i denne Tid ved Behandlingen af forskjellige Skattesager er blevet anført i denne Henseende, skal jeg hertil endvidere sige, at man vel maa huffe paa, at Kjøbstædernes Porte staae aabne for Alle og Enhver af Landets Befolkning, som vilde tage derind og etablere sig, at der i Kjøbstæderne ikke lovligt kan nægtes dem at drage ind og etablere sig med Familie som Dageløere, mangen Gang som Haandværkere o. s. v., medens de bestaaende Forhold ikke tillade Kjøbstad-Befolkningen at flytte ud paa Landet. Paa Landet kan Ingen nedfætte sig som Haandværker — og den lavere Deel af Kjøbstædernes Befolkning bestaaer for største Delen af Haandværkere — uden Bevilling af Amtmanden; og vi have en Cancelli-Skrivelse som siger, at Amtmanden ikke lettelig maa meddele nogen Bevilling til Haandværkere, som ere fødte i Kjøbstæderne. Altsaa have Kjøbstæderne ikke et saadant Aflob for deres overflødige Befolkning, som Landet har for sin. Det gjør, at man ikke ubelukkende kan med Rette basere Fordelingen af Skatterne mellem Kjøbstæderne og paa Landet paa Folkemængden.

Den ærede Ordfører vilde heller ikke under Sagens Behandling lade det gjælde, at den som svarede 3 Mk. forrige Gang nu kommer til at svare 1 Rbd.; men jeg maa dog troe